

Bernardinų vaikų ir neigaliųjų centrų bendruomenė bei Lietuvos kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų ugdymo centras nuoširdžiai dėkoja Bernardinų parapijos žmonėms už kalėdines dovanas.

Ačiū Jums už dosnumą, kilnumą ir nuoširdų dėmesį.

ALFA KURSAS BERNARDINUOSE

Esate kviečiami į Bernardinų parapijoje organizuojamą Alfa kursą. Šiame kurse bus galimybė pasidalinti savo mintimis, ieškoti atsakymų į esminius gyvenimo klausimus bei rasti bendraminčių. Jis skirtas ir netikintiems, ir tikintiems, kurie nori geriau pažinti krikščionybę bei gilintis į jos tiesas. Per 10 susitikimų, kalbėsime apie pagrindines tikėjimo tiesas. Kiekvienas galėsime sutvirtinti savo tikėjimą, susitikti su senais draugais, įsitraukti į parapijos bendruomenę, susipažinti su naujais žmonėmis diskutuodami grupelėse.

Konferencijas ves broliai pranciškonai, kunigai, pasauliečiai. Kurso viduryje bus savaitgalio rekolekcijos. Susitikimai vyks antradieniais, 18.45 val. Pirmas susitikimas – sausio 24 d. Bernardinų bažnyčioje. Registracija į Alfa kursą – parapijos interneto svetainėje www.bernardinuparapija.lt. Kviečiame ypač tuos žmones, kurie dar nėra dalyvavę tokiame kurse.

PRAŠOME PAGALBOS APGYVENDINANT JAUNIMĄ

Š.m. vasario 24–26 dienomis Vilniuje vyks kasmetinis Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo susitikimas. Prašome pagalbos apgyvendinant jaunimą, į susitikimą atvyksiantį iš visos Lietuvos. Jeigu galite padėti ir pasidalyti savo namų šiluma, prašome registruotis parapijos svetainėje www.bernardinuparapija.lt ančioje nuorojoje. Kilus klausimams galima kreiptis telefonu +37068673408 Gintarija, arba gintarijaka@gmail.com. Iš anksto dėkojame už geravališkumą.

ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Praėjus šventiniam šurmuliui, kviečiame Jus susikaupimui ir tylai. Sustoti, nurimti, atverti save Jėzui, kalbėtis su Kūrėju ir nepaliaujamai dėkoti: už tai kas buvo ir dar bus, mūsų pakilimus ir nuopuolius, už kiekvieną kasdienybės akimirką, kuri dailia raidele gula į Jo rašomą mūsų gyvenimo knygą. Švenčiausiojo Sakramento adoracija vyksta mūsų bažnyčioje šiandien, sausio 8 d. nuo 8 val. iki 20 val. Šv. Mykolo koplyčioje. Ateikite, melskimės kartu – taip stiprindami savo parapiją ir Kristaus šviesa nušviesdami savo Naujų metų kelią.

PRANCIŠKONIŠKAS PRAKARTĖLIŲ KONKURSAUS

Sausio 8 d. 12 val. kviečiame į pranciškoniško prakartėlių konkurso „Pasitik kūdikėlių Jėzų su šv. Pranciškumi“ uždarymą ir nugalėtojų apdovanojimo ceremoniją, kuri vyks Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčioje, Bernardinų bendruomenės centro patalpose.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi raštinėje:

III, IV, V 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

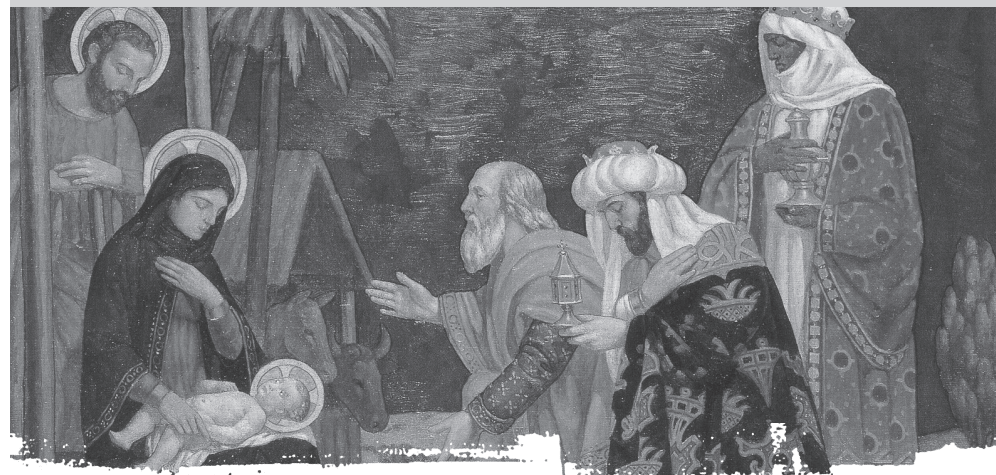

BERNARDINAI

Nr. 645

VIEŠPATIES APSIREIŠKIMAS. TRYS KARALIAI

2017 sausio 8 d.

Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti.

Mt 2, 2

EVANGELIJA (Mt 2, 1–12)

Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų šalies ir klausinėjo: „Kur yra gimusis Žydų karalius? Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti“.

Tai išgirdęs, karalius Erodas apstulbo, o su juo ir visa Jeruzalė. Jis susikvietė visus tautos aukštuosius kunigus bei Rašto aiškintojus ir teiravosi, kur turėjęs gimti Mesijas.

Tie jam atsakė: Judėjos Betliejuje, nes pranašas yra parašęs: „Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaipol nesi menkiausias tarp garsiųjų Judo miestų, nes iš tavęs išeis valdovas, kuris ganyms mano tautą – Izraelį“.

Tuomet Erodas, slapčia pasikvietęs išminčius,

smulkiai juos išklausinėjo apie žvaigždės pasirodymo metą ir, siųsdamas į Betliejų, tarė: „Keliaukite ir viską sužinokite apie kūdikį. Radę praneškite man, kad ir aš nuvykęs jį pagarbinčiau“. Išklausę karaliaus, išminčiai leidosi kelionėn.

Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirmą, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis. Išvydę žvaigždę, jie be galo džiaugėsi. Įžengę į namus, pamatė kūdikį su motina Marija ir, parpuolę ant žemės, jį pagarbino. Paskui jie atidarė savo brangenybių dėžutes ir davė jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros.

Sapne įspėti nebegrįžti pas Eroda, jie kitu keliu pasuko į savo kraštą.

I-OJO SEKMADIENIO PO NAUJŪJŲ METŲ ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 60, 1–6: *Viešpaties šlovė ant tavęs suspindi*

Ps 71: P. *Viešpatie, tavo garbins visos žemės tautos*

Ef 3, 2–3a. 5–6: *Pagonys kartu su žydais yra paveldėtojai*

Mt 2, 1–12: † *Atvykome iš Rytų šalies pagarbinti karaliaus*

„Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirma, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis.“ (Mt 2, 9).

Žvaigždė kaip ženklas. Žvaigždė tarp daugybės kitų. Be jos nebūtų ir trijų išminčių. O geriau pagalvojus – trijų kvailių. Kas iš mūsų, išvydęs ryškia žvaigždę, būtų leidęsis kelionėn? Be jokių garantijų, kad pasieksime kelionės tikslą, kad išvysime išgelbėjimą. Kur toji žvaigždė nuves ir ar ji yra toji? Būti tokiu išminčiumi yra visai nepatogu, nes reikia palikti jauką ir šiltą, sotų kampą ir leistis tik su pasitikėjimu Dievu. Leistis į kelionę, vedamam keistų ženklų, leistis į nežinią. Ar tai išminčiams būdinga?

Visa karalių išmintis – jų pasitikėjimas Dievu. Atpažinę Viešpaties veikimą savo gyvenimuose, jie tapo kelrode mums. Sekdami žvaigždę, patys ja tapo. Nusizėmė ir pagarbinę kūdikėlį, jie parodė mums Dievą ir sužibėjo.

Ir Jonas – žvaigždė, suspindėjusi tyruose.

Ir Jonas – kelrodė, švietusi visą šią savaitę.

Lygindamas save su Viešpačiu, jis parodo mums

Jėzų, Jo galybę. „Aš nevertas nusilenkęs atrišti jo kurpių dirželio“. Kaip Jonas nusizėmė, visiškai pamiršdamas save. Nurašydamas savo triūsą, juk taip tiesino Viešpačiu taką. Vergas gali atrišti šeimininkui apavą, o štai Jonas – didžiausias iš visų žmonių – nevertas būti net vergu. Jonas nusizėmė, kad atskleistų Viešpaties didybę, nusizėmė, kad suspindėtų. Jis spindi savo mažumu.

Jei jau kalbu apie žvaigždes, negaliu neprisiimti ir Marijos. Jai priklauso visas spindesys, ji yra Aušros žvaigždė, kelrodė, suspindėjusi savo nuolankumu. „Štai aš Viešpaties tarnaitė, teisie man pagal Tavo žodį“...

Ir daugiau galime išvysti žibančių kelrodžių, per kurias Dievas praneša mums apie savo viengimį Sūnų. Tarp žmonių iš mūsų laikų ir mūsų tarpo. Būkime išminčiai, priimkime iššūkį ir eikime Jo pagarbinti. Sekime paskui kelrodę.

Tik nuves jį ne į „rojaus kampelį“, o prie tvartelio...

Kun. Mozė Mitkevičius

Perkeičianti Epifanijos šviesa

Kas kadaise galėjo pagalvoti, kad Betliejuje gimęs kūdikis (beje, išore niekuo neišsiskiriantis iš kitų daugybės naujagimių) yra šlovingiausias Dievas Sūnus, kurio apsiereikimo šviesos spindėjimo nepajėgi sustabdyti jokia pasaulio tamsa. Nepaisant daugelio susvetimėjimo (Jn 1, 11), Jėzus nenuilstamai į savo širdies ramybės užutekį kviečia visus geros valios žmones, ir Jo artumoje blėsta net Betliejaus žvaigždė, anuomet taip ryškiai rodžiusi Rytų šalies išminčiams kelią pas Gimusįjį. Jis – aukščiau visų žvaigždžių, nes jos ne iš savęs šviečia, bet savo svarbiausius energijos impulsus gauna iš vienintelio Kūrėjo.

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija

Todėl jei anais laikais, pasaulio perkeitimo aušroje, ryškus dangaus kūnas rodė kelią pas Jėzų, vadinasi, iš tikrųjų užgimė Tas, kuris pats yra Kelias, ir juo einantys atranda naują savo gyvenimo pradžią. Taigi ėjusieji įkandin judančios bei šviečiančios žvaigždės buvo ieškantieji tiesos, dovanojančios laisvę.

Visi kiti, kurie matė žvaigždę, tačiau nėjo ten, kur ji vedė, tuomet neatrado Kristaus ir netapo palaimintais Jo gerumo trimitininkais. Vis dėlto mažylio Jėzaus apsiereikimas tvarte yra aukščiausiojo Dievo Apreiškimo išsipildymo kertinė uola, ant kurios per visuotinės žmonijos istoriją laipsniškai statomas iš Viešpatyje atgimusių žmonių širdžių – tarsi iš granito akmenų – dangiškos Jeruzalės miestas (Apr 21, 10).

Labai simboliška, kad išankstiniu Viešpaties numatymu į susitikimo su ką tik gimusiu Atpirkėju šventę buvo pašaukti ne išrinktosios tautos – Izraelio – kilmingiausi sūnūs, bet tolimos pagonių šalies atstovai – išminčiai, kurių mintys nebuvo užslopintos žemiškų gėrybių vaikymosi naštos, o širdys jautrios ir pasirengusios priimti aiškų atgamtiškos tikrovės ženklą. Jų gyvas tikėjimas, kad dangaus skliaute švytinti žvaigždė, „pasiskolinusi“ saulės spindulių ryškumą, yra neeilinis įvykis, į kurį būtina reaguoti, pranoko jų visus lūkesčius.

Nors jie Jėzui padovanojo ištis brangias dovanas – auksą, smilkalus ir mirą, kurios skelbė, kad Gimusysis yra Dievas, Žmogus ir tikrasis Karalius, – tačiau grįždami namo, jie iš tvartelio išsinešė nepalyginti daugiau nei inešė. Parpuldami prieš Jėzų ant žemės, jie buvo dvasiškai pakelti iki nežemiškų aukštybių, bylojančių, kad nuo šiol įmanoma ir grįžus į kasdienę buitį dažnai savo širdį maldingai kilstelėti Dievo link...

Nuolatinė kelionė su Viešpačiu – gyvenimo tikėjime šventė, apie kurią pal. popiežius Jonas Paulius II rašė: „Šioje šventėje dalyvauja tiek tie, kurie jau atėjo į tikėjimą, tiek tie, kurie dar keliauja, kad jį pasiektų. Dalyvauja dėkodami už tikėjimo dovaną, panašiai kaip Išminčiai, kurie,

kupini dėkingumo, parpuolė prieš Kūdikį. Šioje šventėje dalyvauja Bažnyčia, kuri kasmet vis labiau įsisąmonina savo misijos mastą. (...) Kiek žmonių atkariauti tikėjimui, kurį jie yra praradę, ir tai kartais sunkiau negu pirmasis atvertimas į tikėjimą.

Vis dėlto Bažnyčia, suvokdama tą didžią dovaną, Dievo įsikūnijimo dovaną, negali delsti, niekad negali sustoti. Nuolat turi ieškoti priėjimo prie Betliejaus visiems žmonėms ir visoms epochoms. Kristaus apsiereikimas – Dievo iššūkio šventė“.

Tačiau akivaizdu, kad karalius Erodas nebuvo vertas aplankyti gimusio visatos Karaliaus, nes jo viduje tūnojo ir urzgė ne kas kitas, o... kiaulė (Mt 7, 6), kuri iš jo „iššokusi“ galėjo sutrypti ne tik Rytų išminčių atneštas brangenybes, bet ir kėsintis į pačią Kūdikėlio asmens šventenybę.

Ir šiais laikais matome, kokioje gilioje dvasinėje duobėje kartais atsiduria kai kurie asmenys, einantieji net aukščiausias valdžios pareigas. Nesistebėkime, kad jie apsvaigę nuo puikybės kerų, praranda sveiką protą ir nuovoką. Jie dar savo gyvenime nesutiko Išganytojo ir Jam neatidavė savo nuodėmių raupsų. Jie dar neišgydyti ir elgiasi taip, kaip dvasiniai ligoniai. Bet būti ligoniu yra savaip nepatogu, todėl tikėtina, kad ateis neišvengiama išbandymo valanda, ir malonė belsis į jų širdis, kviesdama juos tinkamai apsispręsti... Labai svarbu, kad tuo metu jų mintyse gimtų išganinga mintis: „Jėzus dėl to gimė tvarte ir apsiereikė pasauliui, kad ir aš, susitęsęs daugybe nuodėmių ir dabar stovintis ant nusivylimo ir vidinio maišto prarajos krašto, šaukčiausi Jo pagalbos, ir Jis man atleistų kaltes, ir aš būčiau visiškai išlaisvintas, išgydytas, perkeistas ir amžinai Jam dėkingas...“

Be galo bus džiugu matyti, kad dieviškoje procesijoje, einančioje į saulėtą prisikėlimo Epifaniją, oriai, ramiai, džiaugsmingai ir drauge žengia ir buvę didieji nusidėjėliai, ir tie, kurie šventai Žemeje atliko visas savo pareigas.

Kun. Vytenis Vaškėlis